பாட்டுக்கு இலக்கணம்

அ. தமிழைச் சரியாய் எழுத

1. வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

வல்லெழுத்து என்றது **க், ச், ட், த், ப், ற்** என்ற வல்லொற்றுக்கள்.

மிகாத இடங்கள் என்றால் என்ன? அகர வீற்றுப் பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இடையில் வல்லொற்று மிகாது. இதுதான் வல்லெழுத்து மிகாத இடம்.

வல்லெழுத்து மிகாத இடங்களை நான் விரித்துரைக்கு முன் - அறிவிக்க வேண்டியவை சில உண்டு. அவைகளைப் 'படிப்பவர்' மறவாமல் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

'வரும்படி சொன்னான்' என்பதில் இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் - வரும்படி என்ற சொல் நிலை மொழி. சொன்னான் - வருமொழி.

இனிப் பெயரெச்சம் என்றால் என்ன? எது? என்பவைகளை விளக்குகின்றேன்.

பெயரெச்சம்:

பெயர் குறைந்துவரும் எச்சச் சொல். அதாவது குறைந்த சொல் பெயரெச்சம். எனவே, பெயரைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் என்க.

எடுத்துக் காட்டு: வருகின்ற பாம்பு. இவைகளில் வருகின்ற என்பது பெயரெச்சம். அது பாம்பு என்ற *பெயரெச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தது காண்க.

வந்த குதிரை என்பதில் வந்த என்பது இறந்தகாலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

வருகின்ற குதிரை என்பதில் வருகின்ற என்பது நிகழ்காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

---

* பெயரை என்று இருக்கவேண்டும்

சென்ற காலம் என்பதில் சென்ற என்பது இறந்தகாலத் தெரி நிலைப் பெயரெச்சம்.

செல்கின்ற காலம் என்பதில் செல்கின்ற என்பது நிகழ் காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்.

இவைபோல வருவன எல்லாம் பெயரெச்சம் என்க. தெரிநிலை என்றால் என்ன? - காலம் தெரிகின்ற நிலை இறந்தகாலத் தெரிநிலை என்றால் இறந்த காலத்தைத் தெரியக் காட்டுகின்றன என்பதைப் பொருளாகக் கொள்க.

பெயரெச்சம் பல வருமாறு:

நடந்த, நடக்கின்ற, வந்த, வருகின்ற, மடிந்த, மடிகின்ற முதலியவை.

இங்குக் காட்டிய பெயரெச்சங்கள் அகரத்தைக் கடைசியில் உடைய பெயரெச்சங்கள். மேலும் காலத்தைத் தெரிய காட்டும் தெரிநிலைப் பெயரெச்சங்கள்.

இனிக் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுகின்ற குறிப்புப் பெயரெச்சங்களும் உண்டு.

பெரிய பாம்பு என்பதில் **பெரிய** என்பது குறிப்புப் பெயரெச்சம். **சிறிய, அரிய** முதலியனவும் குறிப்புப் பெயரெச்சம். **சிறிய, அரிய** முதலியனவும் குறிப்புப் பெயரெச்சங்களே.

பயிற்சி:

கண்ட	-	இறந்த காலத் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்		
காணுகின்ற	-	நிகழ்காலத்	”	”
சிரித்த	-	இறந்த காலத்	”	”
சிரிக்கின்ற	-	நிகழ்கால்த்	”	”
பெரிய	-	குறிப்புப் பெயரெச்சம்		
சிறிய	-	”	”	
வலிய	-	”	”	
மெலிய	-	”	”	
உள்ள	-	”	”	

ஆகிய தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்திற்கு முன்னும், குறிப்புப் பெய ரெச்சத்திற்கு முன்னும் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது. இயல்பாகும்.

பெரிய + குதிரை = பெரிய குதிரை

கண்ட + போது = கண்டபோது

காண்கின்ற + கண் = காண்கின்ற கண்

சிரித்த + பெண் = சிரித்த பெண்

சிரிக்கின்ற + பிள்ளை = சிரிக்கின்ற பிள்ளை

- குயில், சென்னை, 15. 4. 1962

□ □ □

அகரத்தை ஈறாக உடைய கண்ட முதலிய பெயரெச்சங்களின் முன்போ, **க, பெ, பி,** ஆகிய வல்லெழுத்து வந்தால் மிகவில்லை இயல்பாகவே இருந்தது காண்க.

பெரிய + குதிரை = பெரிய குதிரை

சிறிய + பன்றி = சிறிய பன்றி

வலிய + கொக்கன் = வலிய கொக்கன்

மெலிய + கயிறு = மெலிய கயிறு

உள்ள + பணம் = உள்ள பணம்

அகர ஈற்றுக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்களின் முன் வல்லினம் வந்தால் மிகாது என்பது தெரிகின்றது.

சிலர், வந்தக் குதிரை என்றும், போனப் பிள்ளை என்றும், என்றக் காலம் என்றும், பெரியப் பையன், சிறியப் பாம்பு என்றும் எழுதி வருகிறார்கள். அவர்கள் பெயரெச்சத்தின் முன் வலிவரின் மிகாது என்பதை அறியார் போலும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று என்றும், குறிப்பு வினைமுற்று என்றும் இரண்டுவகை வினைமுற்றுகள் உண்டு. அகரத்தை ஈறாகவுடைய இருவகை வினைமுற்றுக்களின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகாது இயல்பாகும்.

வந்தன குதிரைகள்

வருகின்றன பறவைகள்

எரிந்தன கொள்ளிகள்

எரிகின்றன கட்டைகள்

இவைகளில் முதலில் உள்ளவை இறந்த கால அஃறிணை வினைமுற்றுக்கள். அவற்றின் முன் கு, ப, கொ, க, ஆகிய வல்லெழுத்து வந்தன. இயல்பாயின. மிகவில்லை.

இனிக் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

பெரியன குதிரைகள்

சிறியன குதிரைகள்

வலியன கழுகுகள்

இவற்றில் பெரியன, சிறியன; வலியன குறிப்பு வினை முற்றுக்கள், அவற்றின் முன் கு, கு, க, வல்லினம் வந்தன இயல்பாயின.

சிலர், வருகின்றனக் குதிரைகள், பெரியனக் குதிரைகள் எனப் பிழையாய் எழுதி விடுகின்றார்கள். அவர்கள் அகர வீற்று அஃறிணைப் பலவின்பால் வினைமுற்றுக்களின் முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாகும் என்பதை அறியார் போலும்.

பல, சில என்பவை பலவின்பால் அஃறிணைப் பெயர்ச் சொற்கள்.

இந்த இரண்டு சொற்களின் முன்பும் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது இயல்பே யாகும்.

எடுத்துக் காட்டு:

பல குதிரைகள், பல பேர்கள், பல தேர்கள், சில குதிரைகள், சில பேர்கள், சில தேர்கள்.

சிலர், பலப்பேர், சிலக் குதிரைகள் என்று பிழையாய் எழுதிவிடுகிறார்கள். அவர் பல, சில என்னும் அஃறிணைப் பலவின் பால் பெயர்களின் முன் வல்லினம் இயல்பாகும் என்பதை அறியார் போலும்.

இதில் இன்னொன்று நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

பல என்பதன் முன் பல என்பதே வந்தால் பலபல என்றும் ஆகும். பலப்பல என்றும் ஆகும். பற்பல என்றும் ஆகும்.

அப்படியே **சில** முன் **சில** வரின் **சிலசில, சிலச்சில, சிற்சில** என்றெல்லாம் ஆகும்.

- குயில், *திங்கள் இருமுறை*, சென்னை, 15. 4. 1962.

2. வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

அம்ம ஓர் இடைச்சொல். இச்சொல் செய்யுளில் சொற்றொடருக்கு முதலில் வரும்.

அம்ம தோழி. கேட்பாய் தோழி என்று பொருள். இந்த அம்ம என்பதன் முன் வல்லெழுத்து மிகாது.

எடுத்துக்காட்டு:

அம்ம தோழி மிகவில்லை. அல்லவா? என்ப, உண்ப, வருப என்றால், என்று சொல்லுவார்கள், உண்ணுவார்கள், வருவார்கள் என்று பொருள். உயர்திணைப் பலர்பால் வினை முற்றுக்கள் இவை. இவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது. இயல்பே யாகும்.

என்ப பெரியோர், உண்ப கண்ணனார், **வருப தந்தையார்,** இயல்பே ஆகின காண்க.

அன்ப, நண்ப என்றால் **அன்பனே நண்பனே** என்று பொருள். அருகில் இருப்பவனைக் கூப்பிடுவது. அண்மை விளி என்பர். இந்த அண்மை விளியாகிய அன்ப, நண்ப என்பவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது. இயல்பே யாகும்.

அன்ப + செல் = அன்ப செல்; நண்ப + தின் = நண்ப தின். மிகாமல் இயல்பாயின காண்க.

செய்யிய போனான் என்ற சொற்றொடரை நோக்குக. இதன் **பொருள் செய்யப்** போனான் என்பதுதான். **செய்ய** என்பதற்குப் பதிலாக **செய்யிய** என்று பாட்டில் வரும். பேச்சு வழக்கில் வராது.

செய்யிய என்பது போலவே உண்ணிய காணிய என்றெல்லாமும் வரும். **உண்ணிய உண்ண, காணிய காண.**

செய்யிய, உண்ணிய, காணிய என்பனபோல வரும் வினையெச்சங்களின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும்; மிகாது.

செய்யிய + சென்றான் = செய்யிய சென்றான்.

உண்ணிய + போனான் = உண்ணிய போனான்.

காணிய + சென்றான் = காணிய சென்றான்.

வாழ்க, வெல்க, செய்க, வாழிய என்பவை வியங்கோள் வினைமுற்றுக்கள் என்று சொல்லப்படும். இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது. இயல்பேயாகும்.

வாழ்க பெரியார், வெல்க கந்தனார், செய்க பொன்னனார், வாழிய பூதனார் இயல்பாயின காண்க.

வருக என்பதும் வியங்கோள் வினைமுற்றுத்தான். வருக கற்றார் என்று இயல்பாயிற்றுக் காண்க.

இதுவரைக்கும் **அ** என்ற எழுத்தைக் கடைசியிலுள்ள சொற்களின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும் என்பது பற்றிக் கூறினேன். அவற்றில் சில கேள்விகள் கேட்கின்றேன்.

பல, சில என்பவை என்ன சொற்கள்? அவற்றின் முன் வரும் வல்லினம் மிகுமா?

விடை: பலசில அஃறிணைப் பலவின்பால் பன்மைப் பெயர்கள். இவற்றின் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

பல போயின, சில சென்றன, சென்றன குதிரைகள் என்ற தொடரில் **சென்றன** என்பது என்ன சொல்? வலிமிகுமா?

விடை: சென்றன அஃறிணைப் பலவின் பாற்படர்க்கை வினைமுற்று. இதன் முன் வல்லெழுத்து மிகாது. **சென்றன குதிரைகள்** அதுபோல இன்னும் சில சொற்கள் சொல்லிக்காட்டு.

போயின வந்தன முதலியவை அம்ம என்பதன் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகுமா.

விடை: மிகாது. **அம்ம தோழி** என இயல்பாயிற்றுக் காண்க.

அகர ஈற்றுப் பெயரெச்சங்கள் சில கூறுக.

விடை: **வந்த குதிரை** என்ற தொடரில் **வந்த** என்பதும், **நடந்த** கழுதை என்பதில் **நடந்த** என்பதும் பிறவும் பெயரெச் சங்கள்.

இவற்றின் முன் வலி மிகுமா?

விடை: மிகாது; இயல்பாகும்.

வந்த + குதிரை - வந்த குதிரை

வாழ்க, வாழிய, வருக என்ற வியங்கோள் வினைமுற்றுக் களின் முன் வரும் வலி இயல்பாகுமா?

விடை: ஆம்!

ஆ (ஆகார ஈறு)

இனி **ஆ** என்ற எழுத்தைக் கடைசியாகக் கொண்ட சொல்லின் முன் வல்லினம் வந்தால் மிகாத இடங்களைச் சொல்லுகின்றேன்.

ஓடா, வாரா, உண்ணா, தின்னா என்றால் **ஓடமாட்டா, வரமாட்டா, உண்ணமாட்டா, தின்னமாட்டா** என்பது பொருள்.

ஓடா + குதிரைகள் = ஓடா குதிரைகள்.

வாரா + காளைகள் = வாரா களைகள்.

உண்ணா + குரங்குகள் = உண்ணா குரங்குகள்.

தின்னா + பன்றிகள் = தின்னா பன்றிகள்.

ஓடா, வாரா* உண்ணா, தின்னா என்பனவும் இவை போன்றவை களும் அஃறிணைப் பலவின்பால் எதிர்கால வினைமுற்றுக்கள் என்று சொல்லப்படும்.

எதிர்மறை என்றால் என்ன?

வரும் என்றால் உடன்பாடு

வாரா என்றால் எதிர்மறை

தின்னும் என்றால் உடன்பாடு

தின்னா என்றால் எதிர்மறை - என வேறுபாடு அறிக.

நண்பா **வேலா** என்பன சேய்மை விளிகள். சேய்மையிலிருப் பாரை அழைப்பது சேய்மை விளி. விளித்தல் = அழைத்தல். **நண்பா, வேலா, குப்பா** என்பவற்றின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது.

---

* வாரா, எதிர்மறை – என்றிருப்பின் நன்று

நண்பா + போ = நண்பா போ

வேலா + தின் = வேலா தின் பிறவும் இப்படியே

அம்மா, அப்பா, பாப்பா - இவையும் விளிகள்

அம்மா + போவீர் = அம்மா போவீர்

அப்பா + தின்னுக = அப்பா தின்னுக

பாப்பா + செல் = பாப்பா செல்

அண்ணா + தருக = அண்ணா தருக

மிகவில்லை: இயல்பாயின அல்லவா?

சேர சோழ* பாண்டியா என்பவையும் இப்படியே

சேரா + காக்க = சேரா காக்க.

சோழா + போர் புரிக = சோழா போர் புரிக

பாண்டியா + புகழ் பெறுக = பாண்டியா புகழ் பெறுக.

சேராக் காக்க, சோழாப் போர்புரிக என்பன பிழைகள்.

- *குயில், திங்கள் இருமுறை, சென்னை,* 1. 5. 1962

---

* சேரா, சோழா என்றிருப்பின் நன்று

3. ஒற்று மிகாத இடங்கள்

அ. ஆ. இ ஆகியவற்றைக் கடைசியில் உடைய சொற்களின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள் இன்னின்னவை என இதுவரைக்கும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.

சென்ற குயிலில் இகர ஈற்றுச் சொற்களின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாமல் இயல்பாகும் இடங்கள் குறிக்கப்பட்டன.

அவை அனைத்தும் உங்கள் நினைவில் இடம் பெற்றவையா என்பதை அறிய இங்கே பயிற்சிக் கேள்விகளும் அவற்றிற்கான விடையும் தரப்படுகின்றன.

கண்ட + போது = கண்டபோது

காண்கின்ற + கண் = காண்கின்ற கண்

சிரித்த + பெண் = சிரித்த பெண்

தெரிநிலை பெயரெச்சத்தின் முன் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று.

பெரிய + குதிரை = பெரிய குதிரை

சிறிய + பன்றி = சிறிய பன்றி

வலிய + சொக்கன் = வலிய சொக்கன்

மெலிய + கயிறு = மெலிய கயிறு

உள்ள + பணம் = உள்ள பணம்

குறிப்பு பெயரெச்சத்தின் முன் வலி இயல்பாயிற்று.

வந்தன + குதிரைகள் = வந்தன குதிரைகள்

வருவன + பறவைகள் = வருவன பறவைகள்

எரிந்தன + கொள்ளிகள் = எரிந்தன கொள்ளிகள்

எரிகின்றன + கட்டைகள் = எரிகின்றன கட்டைகள்

தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களின் முன் வலி இயல்பாயிற்று.

பெரியன + குதிரைகள் = பெரியன குதிரைகள்

சிறியன + குருவிகள் = சிறியன குருவிகள்

வலியன + கழுகுகள் = வலியன கழுகுகள்

குறிப்பு வினைமுற்றுக்களின் முன் வலி இயல்பாயிற்று.

வருக + தமிழரே = வருக தமிழரே

செல்க + பொன்னா = செல்க பொன்னா

வாழிய + செந்தமிழ் = வாழிய செந்தமிழ்

வியங்கோள் வினைமுற்றின் முன் வந்த வலி இயல்பாயிற்று.

பல + குதிரைகள் = பல குதிரைகள்

சில + குதிரைகள் = சில குதிரைகள்

அஃறிணைப் பலவின்பால் பெயர் முன் வலி இயல்பாயிற்று.

- குயில், திங்கள் இருமுறை, சென்னை, 16. 5. 1962

4. வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

அகர ஈற்றுச் சொல்லின் முன்னும், ஆகார ஈற்றுச் சொல்லின் முன்னும் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாத இடங்கள் காட்டப்பட்டன.

இனி இகர ஈற்றுச் சொல்லின் முன் வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள் காட்டப்படும்.

புலி, எலி, சாணி, துணி, ஆணி, ஏரி ஆகிய இவைகள் இகர ஈற்றுச் சொற்கள் கடைசியில் இகரம் இருப்பதால்.

இந்த இகர ஈற்றுச் சொற்களின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகுமா மிகாதா என்பது விளக்கப்படும். **புலி போனது, எலி தின்றது, துணி கிழிந்தது, ஆணி பெரிது** என்பன எழுவாய்த் தொடர் என்று சொல்லப்படும்.

புலி போனது என்றால் புலியானது போனது என்றுதானே பொருள். எலி தின்றது என்றால் எலியானது தின்றது என்றுதானே பொருள். ஆணி பெரிது என்றால் ஆணியானது பெரியது என்று பொருள்படவில்லையா? இப்படிப் பொருள்பட வருவதுதான் எழுவாய்த் தொடர் என்பது.

எழுவாய்த் தொடரா யிருந்தால் இகர ஈற்றின்முன் வல்லெழுத்து மிகாது.

எலி + தின்றது = எலி தின்றது

சாணி + குறைந்தது = சாணி குறைந்தது

புலி + பாய்ந்தது = புலி பாய்ந்தது

இனி, உம்மைத் தொகைநிலைத் தொடர் என ஒன்று இருக்கிறது.

புலி, கரடி என்பது உம்மைத் தொகை நிலைத்தொடர். புலியும் கரடியும் என்று பொருள்படும்போது நடுவில் உம் என்பது குறைந்து வந்தது அல்லவா?

புலி + கரடி = புலி கரடி

புலி இகர வீற்றுச் சொல். அதன்முன் க என்ற வல்லெழுத்து வந்தது. மிகவில்லை.

இதை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இகரத்தின் முன் உம்மைத் தொகையில் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகும்.

அதுபோலவே.

ஏரிகுளம். இதற்கு ஏரியும் குளமும் என்பது பொருள் ஆதலால் இது உம்மைத் தொகையில் இகரத்தின் முன் வல்லெழுத்து வந்ததால் இயல்பாயிற்று.

ஏரி + குளம் = ஏரிகுளம் இயல்பாயிற்று.

ஏரிக்குளம் என்பது பிழை.

மந்தி + கடுவன் = மந்திகடுவன். மந்தியும் கடுவனும் என்று பொருள்.

இனி. இகர ஈற்றுச் சொல் உயர்திணையாய் இருந்தால் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. கூனி உயர்திணைச் சொல் இதன் முன் வல்லெழுத்து வந்தால்.

கூனி + பேசினாள் = கூனி பேசினாள் என்று இயல்பாகும். கூனிப் பேசினாள் என்பது பிழை.

அண்ணி + சென்றாள் = அண்ணி சென்றாள்.

செட்டி + போனான் = செட்டி போனான்.

குழலி + கண்டாள் = குழலி கண்டாள்.

முதலி + பேசினான் = முதலி பேசினான்.

எறிபந்து என்பதன் இடையில் ஒற்று மிகாது.

எறி + பந்து = எறிபந்து

அது போலவே.

விரி + பசும்பொன் = விரிபசும்பொன் என இயல்பே ஆகும். மிகாது. ஏன்?

எறி என்பதும். **விரி** என்பதும் வினைத்தொகை. எப்படி?

எறி என்பது **எறிந்த** என்று இறந்த காலத்தையும் காட்ட வில்லை. **எரிகின்ற** என்று நிகழ்காலத்தையும் காட்டவில்லை. **எறியும்** என்று எதிர்காலத்தையும் காட்டவில்லை. இப்படி வருகின்றவைகள் வினைத் தொகை என்பார்கள்.

எறி. விரி. பிரி. திரி. இவைகள் வினைத்தொகைகளே

- குயில், திங்கள் இருமுறை - சென்னை, 16. 6. 1962

□ □ □

சுக்கு, பட்டு, பாட்டு, முத்து, காப்பு, நேற்று இவைகள் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். நாட்டு புகழ் என்பதன் பொருள் நாட்டுகின்ற புகழ், அல்லது நாட்டும் புகழ், அல்லது நாட்டிய புகழ்.

ஆகையால் **நாட்டு** என்பது வினைத்தொகை. இந்த நாட்டு என்பதன் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாது. இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

நாட்டு + புகழ் = நாட்டு புகழ்

கூப்பு கை என்பதும் அதுவே. எனவே கூப்பு என்பதன் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. இயல்பாகும்.

கூப்பு + கை = கூப்புகை.

சங்கு, பஞ்சு, மாண்பு, பந்து, வம்பு, ஒன்று இவைகள் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள்!

இவற்றின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது; இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

சங்கு + பிறந்தது = சங்கு பிறந்தது

பஞ்சு + காய்ந்தது = பஞ்சு காய்ந்தது

பண்பு + குறைந்தது = பண்பு குறைந்தது

பந்து + பறந்தது = பந்து பறந்தது

வம்பு + பண்ணினான் = வம்பு பண்ணினான்

ஒன்று + செய்தான் = ஒன்று செய்தான்

பெய்து, சார்பு, போழ்து, சால்பு, தெள்கு இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது; இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

பெய்து + தந்தான் = பெய்து தந்தான்

சார்பு + பற்றியது = சார்பு பற்றியது

சால்பு + கண்டோம் = சால்பு கண்டோம்

போழ்து + புலர்ந்தது = போழ்து புலர்ந்தது

தெள்கு + நடித்தது = தெள்கு நடித்தது

'தெள்கு' என்பது தெள்ளுப்பூச்சி.

நாகு, காசு, நாடு, காது, நூறு இவை நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். இவற்றின் முன் வலி மிகாது. இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

நாகு + பெரிது = நாகு பெரிது

காசு + கொடு = காசு கொடு

பாடு + படு = பாடுபடு

நூறு + பணம் = நூறுபணம்

'நாகு' என்றால் என்ன தெரியுமா? எருமை.

எஃகு, கஃசு, அஃது

கஃசு என்றால் 'கால் பலம்'

இவை ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம். இவற்றின் முன் வரும் வலி மிகாது இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

எஃகு + கடிது = எஃகு கடிது

கஃசு + கொடு = கஃசு கொடு

அஃது + பெரிது = அஃது பெரிது

எஃகு என்றால் இரும்பு.

அறுகு, இரிசு, குறடு, பெரிது, தருபு, தவறு. இவை உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கள்.

இவற்றின் முன் வலி மிகாது. இயல்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டு:

அறுகு + பெருத்தது = அறுகு பெருத்தது

இரிசு + கழன்றது = இரிசு கழன்றது

குறடு + பெரிது = குறடு பெரிது

பெரிது + கொடுத்தான் = பெரிது கொடுத்தான்

தருபு + தந்தான் = தருபு தந்தான்

தவறு + செய்தான் = தவறு செய்தான்

'அறுகு' என்றால் அறுகம்புல்.

'தருபு' என்றால் தருவது.

- குயில், திங்கள் இருமுறை, சென்னை, 1. 8. 1962

□ □ □

பிரி + பொருள் = பிரிகின்ற, பிரிந்த, பிரியும் என மூன்று காலத்துக்கும் பொதுவாய் நிற்பதால், **திரி + புலி = திரிபுலி = திரிந்தபுலி, திரிகின்ற புலி, திரியும் புலி** என்று பொருள்படுதல் காண்க.

இனி,

வரும்படி + கூறினான் = வரும்படி கூறினான்.

மிகவில்லை. இயல்பாயிற்று.

வரும்படி என்ற தொடரை நோக்குக. இதை வினையை அடுத்தபடி என்பார்கள் ஏன்? வரும் என்பது வினைச்சொல். அதை அடுத்து வந்ததால் வினையை அடுத்தபடி என்பதாயிற்று. இதுபோலவே.

போகும்படி + சொன்னான் = போகும்படி சொன்னான். இயல்பாயிற்று. போகும்படிச் சொன்னான் என்பது பிழை. **மறுபடி + சொன்னான் = மறுபடி சொன்னான்.** மறு என்பதை அடுத்து வந்தபடி முன்னும் வல்லெழுத்து இயல்பாயிற்று.

இனி,

வா ஏடி, போ ஏடி என்பன **வாடி போடி**, என வழங்கும். இந்த வாடி போடி என்பவற்றின் முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பே யாகும்.

வாடி + பெண்ணே = வாடி பெண்ணே

போடி + கண்ணே = போடி கண்ணே

இனி,

வாழி + பொன்னா = வாழி பொன்னா

வாழி + தோழி = வாழி தோழி

என இயல்பாகும். ஏன்?

வாழி என்பது வியங்கோள் வினைமுற்று. அதற்குமுன் வரும் வல்லெழுத்து மிகாது. இயல்பாகும்.

இனி, **படிப்பாய், நடிப்பாய், அடிப்பாய், ஓடிப்பாய்** என்பன **படி, நடி, அடி, ஓடி** என்று நிற்கும். இவற்றின் முன் வல்லெழுத்து மிகாது.

படி + கண்ணா = படிகண்ணா

நடி + பாப்பா = நடிபாப்பா

அடி = பார்ப்போம் = அடிபார்ப்போம்

ஓடி + சுள்ளியை = ஓடிசுள்ளியை

இந்த **படி, நடி, அடி, ஓடி** அனைத்தும் ஆய் குறைந்து வந்த ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றுக்கள் என்று சொல்லப்படும்.

பயிற்சிக் கேள்வி:

குன்றி சிதைந்தது எப்படி ஆகும்?

குன்றி + சிதைந்தது + குன்றி சிதைந்தது என இயல்பாகும். ஏன்?

குன்றி என்பது குண்டுமணிக்குப் பெயர். எனவே குன்றியானது சிதைந்தது என்று பொருள்படுகின்ற் எழுவாய்த் தொடரானதலால் இயல்பாயிற்று.

- *குயில், திங்கள் இருமுறை* - சென்னை, 15. 5. 1962

5. வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

ஈகாரத்தை இறுதியாக உடைய நிலைமொழியின் முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாமல் இயல்பாகும் இடங்கள் சில! அவை வருமாறு:

நீ என்பது ஈகாரத்தை இறுதியாக உடையதுதானே.

ஏன் / ந் + ஈ = நீ ஆதலால்

இந்த **நீ** என்பதன் முன்வருகின்ற வல்லெழுத்து மிகாது; இயல்பாகும்.

நீ + போ = நீ போ **நீ + காண் = நீ காண்**

நீ + படி = நீ படி **நீ + தொடு = நீ தொடு.**

போ, ப, க, தொ ஆகிய வல்லெழுத்து வந்தன; மிகவில்லை யல்லவா?

நீ போ என்று எழுதாமல் நீப்போ என்று எழுதிவிட்டால் பிழையாகிவிடும்.

நீ முன்னிலை ஒருமைச் சொல்.

தம்பி என்று அருகில் இருப்பவனை அழைக்கிறோம். ஆனால் தூரத்தில் இருப்பவனைத் **தம்பீ** - என்று அழைக்கின்றோம். இந்தத் **தம்பீ** என்ற சொல்லின் கடைசியில் ஈ இருக்கின்றது. அதன் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது; இயல்பாகும்.

தம்பீ + கொண்டுவா = தம்பீ கொண்டுவா

தம்பீ + பார்த்துவா = தம்பீ பார்த்துவா

ஈகார இறுதி பற்றி இவ்வளவே தெரிந்து கொண்டால் போதும். இனி உகர இறுதி முன் வலி இயல்பாகும் இடங்கள் கூறப்படும்.

- குயில், திங்கள் இருமுறை, சென்னை, 1. 7. 1962

6. வல்லெழுத்து மிகாத இடங்கள்

இனி உ என்ற எழுத்தைக் கடைசியாக உடைய சொல்லுக்கு முன் வல்லெழுத்து வந்தால் மிகாத இடங்கள் இன்னின்னவை என்பது சொல்லப்படும்.

உகரத்தை இறுதியாக உடைய சொற்கள் எல்லாம் இரு வகைப் படும். ஒன்று குற்றியலுகரச் சொற்கள். இன்னொன்று முற்றியலுகரச் சொற்கள்.

இங்கே முதலில் குற்றியலுகரச் சொற்கள் கூறப்படும்.

குற்றியலுகரச் சொல்லின் கடைசியில் **கு, சு, டு, து, பு, று** என்ற ஆறு எழுத்துக்களில் ஏதாவது ஒன்று இருக்கும். இந்த **கு, சு, டு, து, பு, று** என்பவை என்ன எனில் உகரம் ஏறியுள்ள வல்லெழுத்துக்கள்.

இந்த ஆறு எழுத்துக்களில் ஒரெழுத்துக் கடைசியில் இல்லாவிட்டால் அச்சொல் குற்றியலுகரச் சொல் அல்ல.

பாக்கு, குச்சு, பாட்டு, முத்து, சீப்பு, காற்று ஆகிய இந்த ஆறு சொற்களிலும் **கு, சு, டு, து, பு, று** வந்துள்ளது காண்க.

ஏழு என்பதில் கடைசியில் **கு, சு, டு, து, பு, று** எதுவுமில்லை. ஆதலால் இது குற்றியலுகரச் சொல் அல்ல.

இங்கு இன்னொரு சேதி சொல்ல வேண்டும். கடைசியில் **கு, சு, டு, து, பு, று** என்பதில் ஒன்றைப் பெற்று வந்தால் மட்டும் போதாது. ஒரு குற்றெழுத்தை யடுத்து வந்தாலும் அது குற்றியலுகரச் சொல் ஆகிவிடாது.

புகு, விசு, மடு, அது, தபு, அறு இவைகள் குற்றியலுகரச் சொற்கள் அல்ல.

ஏனெனில் அந்த **கு, சு, டு, து, பு, று** என்பவை ஒரு குற்றெழுத்தை அடுத்து வந்தன.

நாடு குற்றியலுகரச் சொல்லா? ஆம். ஒரு நெட்டெழுத்தைத் தானே அடுத்து வந்தது?

குற்றியலுகரச் சொற்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது இதுமட்டுமல்ல. இன்னும் உண்டு.

சுக்கு என்பது **கு** என்பதைக் கடைசியில் உடையதாக அமைந்திருப்பதால் இது குற்றியலுகரந்தான். இருந்தாலும் அது என்ன குற்றியலுகரம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியில் இருக்கும் **கு** எதை அடுத்து வந்துள்ளது? **க்** என்ற வல்லெழுத்தை அடுத்து வந்துள்ளது. அதனால் அதை வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொல் என்று சொல்ல வேண்டும். **சங்கு** குற்றியலுகரம் தான். கடைசியிலுள்ள **கு** எதை அடுத்து வந்துள்ளது. **ங்** என்ற மெல்லெழுத்தை. ஆகையால் அது மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்.

போழ்து இது இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஏன் கடைசியிலுள்ள **து** என்ற எழுத்து ழ் என்ற இடை எழுத்தைத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது.

போழ்து - பொழுது. சால்பு, சார்பு என்பவைகளும் இடைத் தொடர் குற்றியலுகரங்களே.

அழகு. பெரிது. இரிசு முதலியவை உயிர்தொடர்க் குற்றிய லுகரங்கள் ஏன்? கடைசி எழுத்தானது உயிரை அடுத்து வந்ததுள்ளது. **ழ் + அ** = இரண்டும் சேர்ந்ததுதானே ழ? அதில் உயிர் இருந்ததல்லவா? அந்த உயிரெழுத்தை அடுத்துத்தானே சொல் முடிந்திருக்கிறது.

அஃது - இது ஆய்தத் தொடர். ஏன் ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து வந்தது.

ஆடு. காசு முதலியவைகள் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். ஏன்? நெட்டெழுத்தை அடுத்து வந்தது. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் எப்போதும் முதலில் நெட்டெழுத்தைப் பெற்று இரண்டெழுத்துச் சொல்லாகவே இருக்கும்.

- குயில், *திங்கள் இருமுறை* - சென்னை, 1. 7. 1962

ஆ. பாட்டுக்கு இலக்கணம்

பாட்டு என்றால் என்ன?

அறிவிற் சிறந்தவர்கள் பல சொற்களை வைத்து அழகு அமைய ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பாடுவது பாட்டு.

– சொல்லால் பொருட்கிடனாக உணர்வின் வல்லார் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள் என்ற நன்னூல் அடிய்ய நினைவில் வைத்துக் கொள்க.

பாட்டு, பாடல், செய்யுள் அனைத்துக்கும் பொருள் ஒன்றே.

பாட்டு இன்னது என்பது ஒருவாறு புரிந்தது.

இனி அப்பாட்டுக்கு இலக்கணத்தைக் கூறுமுன் பாட்டுக்கு இலக்கணம் படிக்க வேண்டும் என்பது பற்றிக் கூறுகின்றேன்.

பாட்டு எழுத இலக்கணம் தேவை இல்லை என்று இக்காலத்தில் சிலர் கூறுகிறார்கள். அது தவறு. இலக்கணம் தேவை. இலக்கணம் தெரியாதவர்களும் பாட்டு எழுதுகிறார்கள்; எழுத முடியும் என்று கூறுகின்றவர்கள் ஊன்றி நோக்காது மேலெழுந்தவாரியாகக் கூறினார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

ஊற்றுக் கண்டதும் அதைக் கிணறு, ஊருணி என்று கூறிவிட லாகாது. ஊறிய ஊற்று ஓர் ஒழுங்கிற்கு உட்பட வேண்டும். சேறு எடுக்க வேண்டும். பக்கங்கள் அமைக்க வேண்டும். அதன் பிறகுதான் அது கிணறு அல்லது ஊருணி.

ஒழுங்கு பெறாத ஊற்றால் எதிர்பார்த்த பயன் கிடைக்காதது போலக் கல்லாதான் கற்ற கவியும் பயன் தராது. படிக்காதவர், யாப்பிலக்கணம் பயிலாதவர் எழுதும் பாட்டும் நன்றாகவே இருந்தது. எனினும் அறிவுடையார் அதை ஒப்பமாட்டார் என்பது திருவள்ளுவர் கருத்தாகும்.

> **“கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்றாயினும்**
> **கொள்ளார் அறிவுடை யார்.”**

என்றது காண்க.

பாட்டுக்கு இலக்கணம் பயில எண்ணுவோர் பாட்டுக்கு இலக்கணம் பயில வேண்டியது இன்றியமையாதது என்று நம்ப வேண்டும். இலக்கணம் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே பாட்டு எழுதலாம் என்பதை அறவே மறந்துவிடவேண்டும்.

இன்னொன்று முதலில் சொல்லி விடுகின்றேன். சொல்லிக் கொண்டே வரும்போது முன்னே சொன்னதை மறந்து விடக்கூடாது.

நினைவாற்றல் இன்றியமையாதது.

எழுத்திலக்கணம்

அசை இன்ன தென்பது

1

அ

இது தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிசையில் முன்னிருப்பது. வாயைத் திறப்பதினாலேயே தோன்றிவிடும்.

க், ங், ச், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்ற 18 மெய்யின் மேலும் தனித்தனி ஏறி, அவைகளை க, ங - ன என்று ஆக்குகின்ற நிலையை எண்ணி இதை **உயிர்** என்று சொல்ல வேண்டும். மற்ற நேரத்தில் **"அ"** என்ற எழுத்து மட்டும் சொல்லுக.

"க் + அ = க; ன் + அ = ன

மெய் எழுத்து என்றால் உயிரில்லாத உடம்பு எழுத்து என்பது பொருள். இந்த மெய் எழுத்தைச் சொல்லிக் காட்ட முடியாது. உயிர் கூட்டித்தான் சொல்லிக் காட்ட முடியும்.

க் ங் முதலிய 216 எழுத்துக்களுக்கும் உயிர் மெய் எழுத்துக் கள் என்று பெயர், உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறத்தலினால்!

அ என்ற எழுத்துக்கு மெய் எழுத்தை இயக்குவது தவிர வேறு வேலை இல்லையா? - உண்டு.

அவன், அவள், அவர், அது, அவை, அம்மனிதன், அப்பெண், அம்மனிதர், அக்களிறு, அக்குருவிகள் என்பவை சுட்டுப் பெயர்கள்.

ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டுவதால் இந்தச் சுட்டுப் பெயர்களில் எல்லாம் முதலில் **'அ'** இருக்கிறது.

எனவே இங்கு 'அ' என்ற எழுத்துச் சுட்டுப் பொருளில் வந்தது.

இப்போது **அ** என்ற எழுத்து உயிர் எழுத்தா? இல்லை சுட்டெழுத்து.

அதனால்தான் **அ** ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும் போது சுட்டெழுத்து என்று சொல்லப்படும். சுட்டாத போது **'அ'** என்ற எழுத்து என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

அ: எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்பன பாட்டின் ஆறு உறுப்புக்கள்.

அவற்றில் இது (அ) அசையாய் வரும். இது தனியாய் வந்தாலும் அசைதான். ஒரு மெய் எழுத்தைக் கூடச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தாலும் அசைதான். **அ**, அல்லது **அக், அங், அச், அஞ், அன்** என்று இவைகளுக்கு நேரசை என்று பெயர்.

அச்சம் என்பதில் இரண்டு நேரசைகள் இருக்கின்றன. **அச்** ஒன்று, **சம்** ஒன்று. **அ, அ** இரண்டும் என்பதில் முதலில் உள்ள **அ** என்பதும் நேரசை.

மேலும் **அ** என்பது **குற்றெழுத்து**, குறில் என்றும் சொல்வதுண்டு. எனவே **அ** என்ற குறில் தனித்து வந்தாலும், ஒரு மெய்யைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தாலும் நேரசை என்று நினைவில் வைத்துக் கொள்க.

இதுபோலவே **இ, உ, எ, ஒ**, என்ற எழுத்துக்களும் **குற்றெழுத்துக்களே**. இவைகளும் தனித்து வந்தாலும், மெய் எழுத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தாலும் **நேரசைகளே.**

எடுத்துக்காட்டு:

அ அக், இ, இச், உ, உஞ், எ, எம் - இந்த ஐந்து தவிர இன்னும் குற்றெழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை யாவன.

அ என்ற உயிரேறிய **க்** அதாவது **க** என்ற உயிர்மெய் எழுத்தும் குற்றெழுத்தே. மேலும் 18 மெய்யின் மேலும் 5 குறிலும் தனித்தனி ஏறித் தோன்றுகின்ற 90உம் குற்றெழுத்துக்களே என அறிக.

இப்போது நேரசை எவ்வளவு ஆகிவிட்டது பாருங்கள்.

90 உயிர்மெய்க் குறிலும் 5 உயிர்க் குறிலும் தனித்தோ மெய்யைச் சேர்த்துக் கொண்டோ வந்தால் அவை எல்லாம் அசை அதாவது, குறிலசை.

மேலும் நேரசை.

அ ஓரசை, அம் ஓரசை, க ஓரசை, கண் ஓரசை, ப ஓரசை பல் ஓரசை என்று நினைவில் கொள்க.

- ***குயில், திங்கள் இருமுறை இதழ்***, சென்னை 15. 4. [illegible]

ஆ

இதுவும் மெய்யெழுத்துக்கு உயிர் தரும்போது உயிர் எழுத்து எனப்படும்.

ஆ தனித்து வந்தாலும் ஒற்றடுத்து வந்தாலும் **நேரசை** எனப்படும்.

ஆ தனித்து வந்தது. ஆக், ஆங் ஒற்றெடுத்து வந்தன.

அ என்பதற்கும் ஆ என்பதற்கும் வேறுபாடு என்ன?

அ **குறில்;** ஆ **நெடில்.** ஆ என்பது நீண்ட ஓசை உடையது அல்லவா. இனி,

ஆ ஏறியதால் உண்டாகும் **கா, ஙா** முதலியனவும் **நெட்டெழுத்துக்களே.**

ஆ என்ற நெட்டெழுத்துக்கும் கா, ஙா முதலிய நெட்டெழுத்துக்கும் வேறுபாடு என்ன? **ஆ** உயிர் நெட்டெழுத்து **கா, ஙா** முதலியவை **உயிர் மெய் நெட்டெழுத்துக்கள்.**

பயிற்சி:

உயிர்க் குற்றெழுத்துக்கள் எவை? **அ, இ, உ, எ, ஒ** ஆகிய 5.

உயிர்மெய் குற்றெழுத்துக்கள் எவை?

க, கி, கு, கெ, கொ, ங, ஙி, ஙு, ஙெ, ஙொ, ச, சி, சு, சொ, முதலிய 90.

எனவே **குற்றெழுத்துக்கள் 95.**

உயிர் நெட்டெழுத்துக்கள் எவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ ஆகிய 7

உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கள் எவை?

கா, கீ, கூ, கே, கை, கோ, கௌ.

ஙா, ஙீ, ஙூ, ஙே, ஙை, ஙோ, ஙௌ.

சா, சீ, சூ, சே, சை, சோ, சௌ.

ஞா, ஞீ, ஞூ, ஞே, ஞை, ஞோ, ஞௌ

18 X 7 = 126 என்க. இதனோடு உயிர் நெட்டெழுத்துக்களையும் சேர்த்து 133 என்க.

நெட்டெழுத்துக்கள் 133-ம், குற்றெழுத்துக்கள் 95-ம் சேர்த்தால் 133 + 95 = 228 ஆகும்.

இந்த 228 எழுத்துக்களும் தனித்து வந்தாலும், ஒற்றடுத்து வந்தாலும் நேரசைகள்.

அ. தனித்து வந்த நேரசை.

அம் ஒற்றடுத்து வந்த நேரசை. ஆ தனித்து வந்த நேரசை. ஆம் ஒற்றடுத்து வந்த நேரசை என நினைவில் வைத்துக் கொள்க.

பயிற்சி:

அன்றில் என்பதில் **அன், றில்** என இரண்டும் நேரசைகள் வந்தன. **ஆண்பால்** என்பதில் **ஆண், பால்,** என இரு நேரசைகள் வந்தன. **தாரா** என்பதில், **தா, ரா** இரு நேரசைகள் வந்தன. **காண்பார்** என்பதில் **காண், பார்** என இரு நேரசைகள் வந்தன. **பார்க்க,** என்பதில் **பார்க், க** என இரு நேரசைகள் வந்தன.

நிரையசை:

இதுவரைக்கும் நேரசை விளக்கப்பட்டது. இனி நிரையசை வருமாறு:-

இரண்டு குற்றெழுத்து வந்தால் நிரையசை. **கட, நடு, பழ** என்பவையும் பிறவும். அதுமட்டுமல்ல.

இந்த இரு குற்றெழுத்தும் ஒற்றடுத்து வந்தாலும் அவை நிரையசைகள்.

கடல், நடும், பழம், கட என்ற இரு குறில் ல் என்பதைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தது காண்க.

அதுமட்டுமல்ல. ஒரு குறிலும் ஒரு நெடிலும் சேர்ந்து வந்தாலும் நிரையசையே. **கடா, தடா, விடா** இவற்றில் **க** என்பது குறில். **டா** என்பது நெடில். இரண்டும் சேர்ந்து **கடா** என வந்தது. ஆகவே அது நிரையசை. அதுமட்டுமா?

அந்த ஒரு குறில் ஒரு நெடில் ஒற்றடுத்து வந்தாலும் நிரையசையே.

படாக், தடார், விடார் இவற்றில் ஒரு குறில், ஒரு நெடில் ஒற்றடுத்து வந்தன காண்க.

இதுவரைக்கும் சொல்லி வந்த நேரசை நிரையசை இரண்டையும் நேர், நிரை என்றும் சொல்வதுண்டு.

பயிற்சி:

வாக்குண்டாம் - இருப்பவை என்ன? - **வாக்** - நேர், **குண்** - நேர், **டாம்** - நேர். மூன்று நேர் இருக்கின்றன. நல்ல என்பதில் **நல், ல** இரண்டு நேர் இருக்கின்றன. **மன** முண்டாம் என்பதில் **மன** - நிரை ; **முண்** - நேர்; **டாம்** - நேர். ஒரு நிரை இரு நேர் உள்ளன.

மாமலராள் - நேர் நிரை நேர் உள்ளன.

நோக்குண்டாம் - நேர், நேர், நேர் உள்ளன.

மேனி - நேர், நேர்

நுடங்காது - நிரை , நேர், நேர்

பூக்கொண்டு - நேர், நேர், நேர்

துப்பார் - நேர், நேர்

திருமேனி - நிரை நேர், நேர்

தும்பிக்கை - நேர், நேர், நேர்

யான், பாதம் - நேர், நேர், நேர்

தப்பாமல் - நேர், நேர், நேர்

சார்வார் - நேர் நேர்

தமக்கு - நிரை நேர்.

இதுவரைக்கும் நீங்கள் நேரசை, நிரையசை இன்னது என்று தெரிந்து கொண்டீர்கள்.

சீர்

இனிச் சீர் பற்றிக் கூறுகின்றேன். **ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர்** எனச் சீர் நான்கு வகைப்படும்.

ஓரசைச்சீர் காட்டுகின்றேன்.

"மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்"

இதில் கடைசியில் வந்துள்ள **வார்** என்பது ஓரசைச்சீர் மேலும் நேரசை.

"கற்றதனா லாய பயன்என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழாஅர் எனின்"

கடைசியிலுள்ள **எனின்** என்பது ஓரசைச்சீர். மேலும் நிரையசை.

ஈரசை வந்ததைக் காட்டுகிறேன்.

'கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே'

முதலடியில் நான்கு சீர்களும் இரண்டாம் அடியில் நான்கு சீர்களும் வந்துள்ளன. அவையனைத்தும் ஈரசைச் சீர்களே.

கற்கை - நேர், நேர்	நன்றே - நேர், நேர்
பிச்சை - நேர், நேர்	புகினும் - நிரை நேர்.

எனவே எட்டுச் சீர்களும் ஈரசைச் சீர்கள் ஆனமைக் காண்க.

மூவசைச்சீர் காட்டுகின்றேன்:

காடைக்குக் கானீளம் காக்கைக்கு வாய்நீளம்
பாடைக்குக் கோல்நீளம் பச்சையப்பா - நாடிப்பாப்
பாம்புக்குப் பல்நீளம் பாட்டுக்குப் பண்நீளம்
வேம்புக்கு வேர்நீளம் ஆம்.

இது வெண்பா.

இதில் முதலடியில் நான்கு சீரும், இரண்டாம் அடியில் நான்கு சீரும், மூன்றாம் அடியில் நான்கு சீரும், நான்காம் அடியில் இரண்டு சீரும் ஆம் என்ற ஓரசைச் சீரும் வந்துள்ளன.

கா, டைக், குக் - நேர், நேர், நேர் ஆகிய மூவசைக் சீர்வந்தது காண்க.

கானீளம் - கா, னீ, ளம் - நேர் நேர் நேர். இதுவும் மூவசைச் சீர். கடைசியிலுள்ள ஆம் என்பது மட்டும் ஓரசைச்சீர். மற்றவை அனைத்தும் மூவசைச் சீர்கள் என்க.

நமர்பயில்வது - தமிழ் மொழியென நவிலாயோ, என்ற அடியில் நமர்பயில்வது நிரை, நிரை, நிரை. தமிழ்மொழியென - நிரை, நிரை, நிரை. நவிலாயோ - நிரை நேர் நேர் என அனைத்துச் சீர்களும் மூவசைச் சீர்களே ஆயின.

- குயில், *திங்கள் இருமுறை இதழ்*, சென்னை, 1. 5. 1962

சென்ற குயிலில் மூவசைச் சீர் விளக்கப்பட்டது

இனி நாலசைச்சீர் வருமாறு:

நேர் நேர் நேர் நேர் இப்படி நாலசை சேர்ந்து வருமானால் அதை நாலசைச்சீர் என்று சொல்லுவர். அதன் வாய்பாடு பின்வருமாறு:-

தேமாந் தண்பூ என்பது

நாலசைச் சீர் 16 ஆகும். அவை வருமாறு:

நேர் நேர் நேர் நேர் - தேமாந் தண்பூ
நிரை நேர் நேர் நேர் - புளிமாந் தண்பூ
நிரை நிரை நேர் நேர் - கருவிளந் தண்பூ
நேர் நிரை நேர் நேர் - கூவிளந் தண்பூ
நேர் நேர் நிரை நேர் - தேமா நறும்பூ
நிரை நேர் நிரை நேர் - புளிமா நறும்பூ
நிரை நிரை நிரை நேர் - கருவிள நறும்பூ
நேர் நிரை நிரை நேர் - கூவிள நறும்பூ
நேர் நேர் நேர் நிரை - தேமாந் தண்ணிழல்
நிரை நேர் நேர் நிரை - புளிமாந் தண்ணிழல்
நிரை நிரை நேர் நிரை - கருவிளந் தண்ணிழல்
நேர் நிரை நேர் நிரை - கூவிளத் தண்ணிழல்
நேர் நேர் நிரை நிரை- தேமா நறுநிழல்
நிரை நேர் நிரை நிரை - புளிமா நறுநிழல்
நிரை நிரை நிரை நிரை - கருவிள நறுநிழல்
நேர் நிரை நிரை நிரை - கூவிள நறுநிழல்

பூ என்று முடிகின்ற எட்டும், **நிழல்** என்று முடிகின்ற எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச் சீர்கள் என்று நினைவில் பதிக்க.

- *குயில், திங்கள் இருமுறை இதழ்* இ சென்னை, 15. 5. 1962

சீர் பற்றி இன்னும் சில சொல்லப்படும்.

நேர் நேர் என்ற ஈரசைகளையும் சேர்த்துச் சொல்வதற்குப் பதிலாக **தேமா** என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

இது நினைவிற்காக ஏற்படுத்திக் கொண்டது: வாய்பாடு என்பார்கள்.

நேர் நேர் = தேமா

நிரை நேர் = புளிமா

நிரை நிரை = கருவிளம்

நேர் நிரை = கூவிளம்

பயிற்சி:- **தேமா** என்பதில் **தே** என்பது நேர். **மா** என்பதும் நேர் என்க.

புளிமா என்பதில் **புளி** நிரை. **மா** நேர் என அறிக.

கருவிளம் என்பதில் **கரு.** நிரை. **விளம்** என்பது நிரை என அறிக.

கூவிளம் என்பதில் **கூ** என்பது நேர். **விளம்** என்பது நிரை என அறிக.

தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்ற நான்கும் ஈரசைச் சீர்கள்.

மேலும்.

தேமா, புளிமா என்ற இரண்டின் இறுதியிலும் **மா** என்று வருவதால் இவ்விரண்டையும் **மாச்சீர்** எனல் வேண்டும்.

பயிற்சிக் கேள்விகள்:

ஈரசைச்சீர் எத்தனை?

ஈரசைச் சீர் **தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம்** என நான்கு.

இந்த நான்கை இரண்டு பிரிவாகச் சொல்லிக் காட்டு:

தேமா, புளிமா, **மாச்சீர்** என்றும், கூவிளம், கருவிளம், **விளச்சீர்** என்றும் சொல்லப்படும்.

இனி மூவசைச் சீர் காட்டப்படும்.

மூவசைச் சீர்:

நேர் நேர் நேர் என்பதும், நிரை நேர், நேர் என்பதும், நிரை, நிரை, நேர் என்பதும், நேர், நிரை நேர் என்பதும், நேர், நேர், நிரை என்பதும், நிரை நேர் நிரை என்பதும், நிரை நிரை நிரை என்பதும், நேர் நிரை நிரை என்பதும் ஆகிய எட்டும் மூவசைச் சீர்கள்.

இவற்றிற்கு வாய்பாடுகள் வருமாறு:

நேர் நேர் நேர் = தேமாங்காய்

நிரை நேர் நேர் = புளிமாங்காய்

நிரை நிரை நேர் = கருவிளங்காய்

நேர் நிரை நேர் = கூவிளங்காய்

நேர் நேர் நிரை = தேமாங்கனி

நிரை நேர் நிரை = புளிமாங்கனி

நிரை நிரை நிரை = கருவிளங்கனி

நேர் நிரை நிரை = கூவிளங்கானி

ஆகிய எட்டு.

இந்த எட்டையும் இரு பிரிவாக்கிச் சொல்லப்படும். **தேமாங்காய், புளிமாங்காய், கருவிளங்காய், கூவிளங்காய்** ஆகிய இந்த நான்கும் **காய்ச்சீர் எனப்படும்.** இறுதியில் **காய்** என்று முடிவதால்

தேமாங்கனி, புளிமாங்கனி, கூவிளங்கனி, கருவிளங்கனி இவைகளைக் **கனிச்சீர்** என வேண்டும். கனி என்று முடிவதால்

- குயில், திங்கள் இருமுறை இதழ், சென்னை, 16. 6. [illegible]

இதுவரைக்கும் எழுத்து, அசை, சீர் என்பன பற்றி பார்த்தோம். இனித், தளை பற்றிக் கூறப்படும். **சீர் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து வருவது தளை.** நேர் நேரோடும், நிரை நிரையோடும் பொருந்தி வருவதும் நேர் நிரையோடும், நிரை நேரோடும் பொருந்தி வருவதும் தளை ஆயின.

"அம்மா என்றன் ஆசை என்றன்" என்பது அகவல் அடி. அதில் **அம்மா** என்பது நேர் நேர்; அதாவது தேமா. **என்றன்** என்பது நேர் நேர். அதாவது **தேமா.**

எனவே,

நேர் என்பதோடு நேர் ஒன்றிய தளை! நேர் நேர் என்பதில் கடைசியில் நேர் இருப்பது காண்க.

இன்னும்,

"வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்" என்பது வெண்பா அடி.

வாக்குண்டாம் என்பது தேமாங்காய். அதாவது நேர் நேர் நேர். அதனோடு **நல்ல** அதாவது தேமா நேர் நேர்வந்தது.

இதைக் காயுடன் - அதாவது நேர் நேர் நேருடன் நேர்வந்து ஒன்றியது - இதையும் தளை என்று காண்க.

தளை என்பது பற்றி இவ்வளவு மட்டும் தெரிந்து கொண்டால் போதும்.

அடி

இனி அடியைப் பற்றிச் சொல்லப்படும். அடி என்பது மேற்சொன்ன தளை ஒன்றை ஒன்று அடுத்து வருவது.

செய்யுட்களில் இருசீர் கொண்ட அடியும், முச்சீர் கொண்ட அடியும், நாற்சீர் கொண்ட அடியும், ஐஞ்சீர் கொண்ட அடியும், ஐந்துக்கு மேற்பட்ட சீர்களைக் கொண்ட அடியும் வரும். மேலும் செய்யுட்களில்,

இரண்டடி கொண்ட செய்யுட்களும், மூன்றடி கொண்ட செய்யுட்களும், நான்கடி கொண்ட செய்யுட்களும், பல அடிகள் கொண்ட செய்யுட்களும் உண்டு.

அடிபற்றி இவ்வளவே தெரிந்து கொண்டாற் போதும். சுருக்கமாக இதுவரைக்கும் சொல்லி வந்தவற்றை மறக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

இனி, அடுத்த குயிலில் இப்படி அமைந்தது இன்ன செய்யுள் என்றும், இப்படி அமைய வேண்டும் இன்ன செய்யுள் என்பவைகள் சொல்லப்படும். **தொடை** என்பது பற்றி அதனால் சொல்லப்படும்.

- குயில், *திங்கள் இருமுறை இதழ்*, சென்னை, 1. 7. 1962

6

வெண்பா

காய்முன் நேர் வரவேண்டும். மாமுன் நிரை வரவேண்டும்.

வாக்குண்டாம் நல்ல - என்பதில் **வாக்குண்டாம்** என்பது தேமாங்காய்.

நல்ல என்பதில் முதலில் நேர் இருக்கிறது. இதைத் தான் காய்முன் நேர் வரவேண்டும் என்பது.

நல்ல மனமுண்டாம் என்பதில் **நல்ல** என்பது தேமா; **மன முண்டாம்** என்பதின் முதலில் நிரை இருக்கின்றது. இதைத் தான் மாமுன் நிரை வரவேண்டும் என்றது.

இவ்வளவு சொல்லிவிட்டால் போதாது. வெண்பாவில் நேரிசை வெண்பா என்பது ஒன்று. வாக்குண்டாம் என்று தொடங்கும் பாட்டெல்லாம் வெண்பாதான். அதிலும் அதுதான் நேரிசை வெண்பா.

நேரிசை வெண்பாவிற்கு நான்கு அடிவரும். அந்த நாலடியில் முதலடி நாற்சீரடி. அடுத்த அடி முச்சீரடி. அந்த முச்சீரடியை அடுத்து ஒரு தனிச்சொல். அதன்பிறகு நாற்சீரடி. அதன் பிறகு முச்சீரடி.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

இதில் முதலடி நாற்சீரடியாக இருப்பது காண்க. அடுத்த அடி முச்சீரடியும், தனிச்சொல்லும் ஆனது அறிக. அதற்கு அடுத்த அடி நாற்சீரடி ஆனதறிக. கடைசி அடி முச்சீரடியாய் இருப்பதறிக.

வெண்பாவைப் பற்றி இவ்வளவு மட்டும் சொல்லி விட்டால் போதாது.

வாக்குண்டாம் என்பது முதலடி. அடுத்த அடி நோக்குண்டாம் என்று இருப்பதை நோக்க வேண்டும். அப்படி எதுகை வைத்துத் தொடங்க வேண்டும். இரண்டாம் அடியை **வாக்** என்பதற்கு **நோக்** என்பது எதுகை. முதலெழுத்து நெட்டெழுத்தாய் இருந்தால் அடுத்த அடியின் முதலெழுத்தும் நெட்டெழுத்தாய் இருக்கவேண்டும். அடுத்த எழுத்து க் என்றிருந்தால் அடுத்த அடியின் அடுத்த எழுத்தும் க் என்றே வரவேண்டும்.

"எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு"

எண், கண் என எதுகை வந்திருப்பதைக் காண்க.

எண் என்பதற்குக் கண் எதுகையே தவிர காண் என்பதோ, கன் என்பதோ எதுகை அல்ல.

முதலடியும் இரண்டாம் அடியும் எதுகை உடையவைகளா யிருந்தால் மட்டும் போதாது. தனிச் சொல்லும் எதுகையுடையதாய் இருக்க வேண்டும்.

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்

நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு

என்பதில் **வாக்-நோக்-பூக்** என எதுகை வருதல் காண்க. கடைசி இரண்டடிகளும் எதுகையோடு வரவேண்டும்.

"துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்

தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு"

துப் என்றும் **தப்** என்றும் வந்தது காண்க.

- *குயில், திங்கள் இருமுறை இதழ், சென்னை,* 15. 7. 1962

நேரிசை வெண்பா என்பது நாலடி கொண்டது.

எடுத்துக்காட்டு:

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற
தீயாற்சொற் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதும் தீதே அவரோ
டிணங்கி இருப்பதும் தீதே.

'குறள் வெண்பா' என்பது இரண்டடியாக வருவது.

எடுத்துக்காட்டு:

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"

இன்னிசை வெண்பா என்பது நான்கு அடிபெற்றுப் பலவாறு வரும்.

எடுத்துக்காட்டு:

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார்
வைகலும் வைகல் வைகுமென் றின்புறுவார்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்.

இது ஒரே வகை எதுகையால் வந்த இன்னிசை வெண்பா. மேலும் இதில் தனிச்சொல் இல்லை.

இன்றுகொல், அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை! ஒல்லும் வகையாம்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்!

இது முதலிரண்டடி ஒரே எதுகையும் பின் இரண்டடி ஒரே எதுகையும் கொண்டு வந்தது. தனிச்சொல் இல்லை. இவ்வாறு பல வரும்.

இனி பஃறொடை வெண்பா பல அடிகள் கொண்டுவரும்.

(தொடரும்)

குறிப்பு: எழுதி வருவதை ஊன்றி நோக்கவேண்டும். முன் கூறியதைப் பின் மறத்தல் கூடாது. பாட்டுக்கு இலக்கணம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றியமையாதது.

- *குயில், திங்கள் இருமுறை இதழ், சென்னை, 1. 8. 1962*